

FR (French) by: Michael Federspiel

#ENTRENOSMURS, un roman Instagram, Université d'Angers, 2022

JOUR 27

Couché tard, levé tôt.

Je ne dors plus beaucoup. Ma tête est en alerte, mon corps pas fatigué.

Réveillé par un oiseau que je n'avais jamais entendu auparavant. Trr Trr tuit tuit tuit.

Youtube me dit que c'est un Pouillot Véloce.

Youtube à une heure du matin, Youtube à sept heures. Quelque chose en moi crie à l'addiction.

Il paraît qu'un peu partout, les oiseaux se baladent sur nos autoroutes désertées. Les baleines croisent près des côtes à nouveau. Enfin libres maintenant que ce maudit sapiens a reculé ses lignes. En Inde et en Chine, le smog se dissipe pour la première fois en cinquante ans. Quand les ONG geignaient, on leur disait oui, mais vous comprenez, l'économie. Et puis coordonner un effort? Les autres pays ne suivraient pas. Il aura suffi d'une petite épidémie. Est-ce qu'on en tirera des leçons? Les dirigeants du monde entier parlent de leur hâte d'un retour à la normale. Mais la normale était une catastrophe, a dit Greta Thunberg.

Je sors à moitié à poil dans la rue vidée de sens et me plante devant chez moi. Le ciel est mouvant, liquide et gris comme un lac, abreuvé par la pluie de hier. Je bâille. Sale impression de perte. Il me traverse soudain qu'on peut un jour se réveiller comme ça à soixante ans sans avoir rien fait de sa vie.

J'aspire l'air gazeux du bout des lèvres, lentement, en narguant consciencieusement toutes les patrouilles de flics pas encore levées. Ça a presque un goût de liberté. On a encore le droit d'y croire à cette heure-ci. Le président n'a pas encore parlé pour nous annoncer que le déconfinement serait repoussé aux calendes grecques.

Merde. Ma boîte aux lettres gît au sol. L'orage de la veille ou un petit con passé là bourré au milieu de la nuit, dans son ennui sans but. J'en ai même vu qui s'organisaient des petites sorties; deux 307, une ouvreuse pour éviter les flics, une suiveuse remplie de types qui gesticulaient partis se cuire je ne sais où. Un vrai job de narcotrafiquants. Le cartel de la liberté.

Je redresse ma boîte, comme anesthésié. Un claquement mat me surprend au relevage.

Cinq secondes plus tard j'y insère une clé blême – moment doux et nécessaire d'action nécessaire, routinière, au semblant de sens.

Un paquet dans son papier kraft. Pas d'adresse, juste mon prénom.

EN (English) translated by: Michael Federspiel

DAY 27

Late in bed, up early.

I don't sleep much anymore. My head's buzzing, alert, my body untired.

Woken up by a bird I had never heard before. Trr Trr tuit tuit tuit.

Youtube tells me it's a common chiffchaff.

Youtube at 1 AM, Youtube at 7. Something in me is screaming about addiction.

Supposedly, everywhere or nearly birds have started frolicking on our deserted highways. Whales cruise again close to the shores. Free again at last, now this blasted sapiens has taken a step back. In India and China, the smog has dissipated for the first time in fifty years. When NGOs were whining, they were told yes, but you must understand, economy comes first. As for coordinating an effort... Other countries would not follow.

All it took was a little epidemic. Shall we draw lessons from all that? In the whole world leaders are talking about how keen they are to go back to normal. But normal was a catastrophe, said Greta Thunberg.

I'm dragging myself out half naked in the senseless street, and stand still before my house.

The sky's mobile, grey and liquid as a lake, fueled by yesterday's rain. I yawn. Bad impression of intense loss. It occurs to me suddenly that you might one day wake up like that at sixty, not having done anything with your life.

I breathe in fizzy air from the tip of my lips, slowly, inwardly scoffing at all the police patrols who haven't got up yet. It almost tastes like freedom. We might still trust at this time. The president has not spoken yet to announce they are postponing the end of lockdown indefinitely.

Shit. My mailbox has been knocked down. Last night's storm, or a local prick who walked by stark drunk in the middle of the night, in his aimless boredom.

I have seen some, setting up little outings; two Peugeot 307, one an opener to check out for cops, one a follower, packed with gesturing people going out for a booze god knows where. A real drug trafficker's job. Liberty cartel.

I pull up my box, like I'm numb. A light thud surprises me at the end of the maneuver. Five seconds later I slip in the lock its pale key – bittersweet moment of necessary, routine action, with a semblance of sense.

A package in its paper bag. No address on it, just my first name.

EL (Greek) translated from French by: Andriani Bountanioti, Klairi Gazela (and class 641061)

Ημέρα 27η

Κοιμήθηκα αργά, ξύπνησα νωρίς.

Δεν κοιμάμαι και πολύ πια. Το μυαλό μου είναι στην τσίτα, το σώμα μου δεν είναι κουρασμένο.

Ξύπνησα από ένα πουλί που δεν είχα ακούσει ποτέ ξανά. Τρρ Τρρ Τουι Τουι Τουιτ.

Στο Youtube λέει ότι είναι δενδροφυλλοσκοπός (σουιτάκι).

Youtube στη μία τη νύχτα, Youtube και στις επτά το πρωί. Κάτι μέσα μου φωνάζει «εθισμός».

Φαίνεται πως, λίγο-πολύ παντού, τα πουλιά σεργιανίζουν στους έρημους αυτοκινητοδρόμους μας. Οι φάλαινες αρμενίζουν ξανά κοντά στις ακτές. Επιτέλους ελεύθερα, τώρα που αυτός ο καταραμένος ο sariens έχει οπισθοχωρήσει. Στην Ινδία και την Κίνα, το νέφος διαλύεται για πρώτη φορά μετά από πενήντα χρόνια. Όταν διαμαρτύρονταν οι ΜΚΟ, τους έλεγαν ναι, αλλά καταλαβαίνετε, η οικονομία. Κι όσο για μια συντονισμένη προσπάθεια; Οι άλλες χώρες δεν θα ακολουθούσαν. Το μόνο που χρειάστηκε τελικά ήταν μια μικρή επιδημία. Θα πάρουμε άραγε το μάθημά μας από όλο αυτό; Οι ηγέτες όλου του κόσμου λένε ότι ανυπομονούν να επιστρέψουμε στην κανονικότητα. Η κανονικότητα όμως ήταν μια καταστροφή, είπε η Γκρέτα Τούνμπεργκ.

Βγαίνω σχεδόν γυμνός στον αδειανό χωρίς νόημα δρόμο και στέκομαι έξω από το σπίτι μου. Ο ουρανός κινείται, ρευστός και γκριζός σαν λίμνη φουσκωμένη από τη χθεσινή βροχή. Χασμουριέμαι. Άθλιο αίσθημα απώλειας. Ξαφνικά μου περνάει από το μυαλό ότι μπορεί μια μέρα να ξυπνήσεις έτσι στα εξήντα σου χωρίς να έχεις κάνει τίποτα στη ζωή σου. Ρουφάω τον αέρα με την άκρη των χειλιών μου, αργά, προκαλώντας ενδόμυχα όλες τις περιπολίες των μπάτσων που δεν έχουν βγει ακόμη στη γύρα. Αυτό έχει σχεδόν μια γεύση ελευθερίας. Έχουμε ακόμα αυτή τη στιγμή το δικαίωμα να ελπίζουμε στην ελευθερία. Ο πρόεδρος δεν έχει βγει ακόμη να μας ανακοινώσει ότι η άρση της καραντίνας αναβάλλεται για του Αγίου Ποτέ.

Γαμώτο. Το γραμματοκιβώτιό μου είναι πεσμένο στο έδαφος. Η καταιγίδα της χθεσινής νύχτας ή κανένας βλάκας που θα πέρασε από εδώ νυχτιάτικα, μεθυσμένος, μέσα στην άσκοπη βαρεμάρα του. Έχω δει μάλιστα και κάποιους να οργανώνουν μικρο-εξόδους: δύο Πεζό 307, το ένα μπροστά να ανοίγει τον δρόμο αποφεύγοντας τους μπάτσους, το άλλο πίσω γεμάτο με τύπους, ξέφρενους, να πηγαίνουν να τα πιουν ποιος ξέρει πού. Ναρκέμποροι με τα όλα τους! Το καρτέλ της ελευθερίας.

Ξαναβάζω το γραμματοκιβώτιο στη θέση του, σαν ναρκωμένος. Ένας ξερός γδούπος με αιφνιδιάζει καθώς το σηκώνω. Πέντε δεύτερα αργότερα βάζω στην κλειδαριά ένα ξεθωριασμένο κλειδί – γλυκόπικρη στιγμή μιας πράξης αναγκαίας, μηχανικής, με κάποιο δήθεν νόημα.

Ένα πακέτο τυλιγμένο με καφέ χαρτί. Χωρίς διεύθυνση, μόνο με το μικρό μου όνομα.

AR (Arabic) translated from French by: Roni Bou Saba

اليوم 27

نمت متأخراً، إستيقظت مبكراً.

لم أعد أنام كثيراً. عقلي في حالة تأهب، جسدي ليس متعباً.

أيقظني طائر لم أكن قد سمعته من قبل. تر تر توي توي توي.

يوتيوب يبلغني أنه المنتشرة.

يوتيوب في الساعة الواحدة ليلاً، يوتيوب في الساعة. شيء بداخلي يصرخ محذراً من الإدمان.

يبدو أنه في كل مكان تقريباً، تجوب الطيور طرقنا السريعة المهجورة. تبحر الحيتان مرة أخرى بالقرب من الساحل. أخيراً حرّة، الآن بعد أن انسحب هذا "الإنسان العاقل" اللعين. في الهند والصين، يتبدد الضباب الدخاني لأول مرة منذ خمسين عاماً. عندما كانت المنظمات غير الحكومية تصرخ، قيل لها نعم، لكنكم تفهمون الاقتصاد. ماذا لو كان هناك جهد متضافر؟ إن البلدان الأخرى لن تنضم. كل ما كان مطلوباً هو وباء صغير. هل سنتخلص العيز من هذا؟ يتحدث القادة في كل العالم عن تلهفهم إلى العودة إلى الحياة الطبيعية. لكن الحياة الطبيعية كانت كارثية، كما قالت غريتا تونبرغ.

أخرج شبه عار في الشارع الفارغ من المعنى وأنتصب أمام منزلي. السماء تتحرك، سائلة ورمادية مثل بحيرة روتها أمطار الأمس. أتناوب. شعور قذر بالخسارة. فجأة يخطر ببالي أنك قد تستيقظ يوماً ما هكذا في الستينيات من عمرك دون أن تكون قد فعلت أي شيء في حياتك.

أرتشف الهواء بطرف شفتي، ببطء، مستهزئاً عمداً بجميع دوريات الشرطة التي لم تنطلق بعد. لهذا طعم الحرّة تقريباً. لا يزال من حقنا الإيمان بها في تلك الساعة. لم يخرج الرئيس بعد ليعلن تأجيل رفع الحجر الصحي إلى أجل غير مسمى.

تبدأ صندوق بريدي ملقى على الأرض. عاصفة الليلة الماضية أو واحد أعمق مرّ هنا في الليل، سكران، في ضجره دون هدف. لقد رأيت بالفعل بعض الأشخاص ينظمون نزاهات صغيرة؛ سيارتاً بيجو 307، إحداهما في المقدمة لتجذب رجال الشرطة، والأخرى في الخلف مليئة بالرجال الذين يقفزون ذاهبين للشرب من يعرف أين. عملية تجار مخدرات حقيقية. كارتل الحرّة.

أعيد صندوق البريد إلى مكانه، مثل رجل مخدّر. يفاجئني صوت جافت وأنا ألتقطه.

بعد خمس ثوان أضع مفتاحاً باهتاً في قفله. لحظة حلوة من عمل ضروري وميكانيكي ويُفترض أنه ذو مغزى.

طرده ملفوف بورق كرافت بني. لا يوجد عنوان، فقط اسمي الأول.

HY (Armenian) translated from French by: Seta Boynikian

ՋՈՐՆ 27

Kesan yachtterror or

Oush kenatchatz, ganoux artentsts.

Ail tchem kenananamgor. Kelouxes vaxi metch e, marmines xoqnatz che.

Tertchoun me vor yierpek tche y lesatz intzi artentouts. Trr Trr Tuit Tuit Tuit.

Tioutube e intzi esav vor tsarratunk e. Ardéva jám mégin yioutube. Jáme e yacht in yioutube. Metch es páme ge boragor kakhakvetchoutioun.

Gerevin amen goym, terchouner ge bédédéïgor baran tčampanérou verà. Géderé gadtchveïgor nor aperner. Azatzvatz ach ketch gerbaranken vor xeratsan. Hen(t)kas(t)ani yiev Tsinans(t)in metch arantchin ankam elalav vertchin hisoun dariner aydodoutoutsion hératsan. Fierp vor HK-nér e ge ken kandeïn irents ge badasxaneïn áyio, païts ge haskenag dendesoutioun, aveli garevor e. Fiev yierp vor portser eyán? Urish gergirner tch'éin herdevir. Mégm'e hamaskarak me paravar er. Arink mer tás e? Hamachharain aratshornér e anahaber ge espaseïn garavoroutian veratartse. Páits veratart e ayen(t)'me er, esav Greta Thunberge.

Tours élà, barav tzamparoun yiev nestà dounis artchév. Fiergink e ge chartči moxrakouin gartzes te litz'me e. Ge horadtsem gortsendenelou imaste kech ε. Helk es antsav vor orm'e dariner vetch gernank artenal arants pam elalou ykiankerous metch. Ge tchentchem hôte e, gamats, tzutzarelov polor vostiganagan paregnerér vottsens artentsatz. (H)ish azadoutiàn xam e ouni. Mintchév aïsor gernank housal. Naxakaxeter tché xosatz vor carantin e bidu tsu vertevi.

Kheghch! Namagi doup es tagvetsac xovin match. Aïs eyav gám yiegavá hoven gám kinov abouchen vor antsav yierk kicher. Ourichner potcher erin vor tours elàn arants vor desnevan vostiganerén; yiergou yerek hazar yot, ourichner portsetsin gerag tenek. Gartzes te temranoutneroun dealernerou baderszm e. Aeadutianin e kartel e. Marnines chidagthoutsis.

Vevelagen tours elalov- intzi ge espaser. Doupi'm'e arants xaskché i, minag im anounov es.

IT (Italian) translated from French by: Anastasia Konstantinidi

GIORNO 27

Tardi a letto, presto in piedi.

Non dormo più molto. La mia testa è in allerta, il mio corpo non è stanco.

Svegliato da un uccello che non ho mai sentito prima. Ciff, ciff, ciaff, ciff, ciaff.

Youtube mi dice che è un Lui piccolo (phylloscopus collybita).

Youtube all'una di mattina, Youtube alle sette. Qualcosa dentro di me grida alla dipendenza.

Sembra che gli uccelli volino ovunque sulle nostre autostrade deserte. Le balene stanno di nuovo passando vicino alla costa. Finalmente libere, ora che il maledetto sapiens ha tirato indietro le sue linee. In India e in Cina lo smog si sta diradando per la prima volta in cinquant'anni. Quando le ONG si lamentavano, noi dicevamo: "Sì, ma capite, l'economia". E poi coordinare una ricerca? Gli altri paesi non ci avrebbero seguito. È bastata una piccola epidemia. Si imparerà qualcosa dagli errori? I leader mondiali parlano della fretta di tornare alla normalità. Ma la normalità è stata un disastro", ha detto Greta Thunberg.

Esco seminuda sulla strada senza senso e mi fermo davanti a casa mia. Il colore del cielo è mutevole, liquido e grigio come un lago, bagnato dalla pioggia di ieri. Sbadiglio. Una terribile sensazione di sconfitta. Mi viene in mente che un giorno ci si può svegliare così, a sessant'anni, senza aver fatto nulla nella vita.

Aspiro l'aria gassosa con le labbra, lentamente, facendo un doveroso sberleffo a tutte le pattuglie di poliziotti che non si sono ancora alzate. Ha quasi il sapore della libertà. A quest'ora ci si può ancora credere. Il presidente non ha ancora parlato per dirci che la deconfinazione sarà rimandata a tempo indeterminato.

Merda. La mia cassetta della posta è a terra. Il temporale della sera prima o qualche stronzetto che si è ubriacato nel cuore della notte, nella sua noia senza meta. Ho persino visto alcuni di loro organizzare delle piccole gite; due 307, la prima per evitare i poliziotti, la seconda piena di ragazzi che gesticolavano e andavano a ubriacarsi da qualche parte. Un vero lavoro per spacciatori. Il cartello della libertà.

Raddrizzo la scatola, come se fossi anestetizzato. Un rumore sordo mi sorprende mentre la sollevo.

Cinque secondi dopo inserisco una pallida chiave: un dolce momento di azione necessaria, di routine, con una parvenza di significato.

Un pacco nella sua carta kraft. Nessun indirizzo, solo il mio nome.

PL (Polish) translated from French by: Natalia Parucka

DZIEŃ 27

Zasnąłem późno, wstałem wcześniej.

Nie śpię już zbyt dużo. Mój umysł jest w gotowości, moje ciało wypoczęte.

Obudzony zostałem przez ptaka, którego nigdy wcześniej nie słyszałem. Trr Trr tuit tuit tuit. Youtube powiedział mi, że to pierwiosnek.

Youtube o pierwszej w nocy, Youtube o siódmej rano. Coś w środku mówi mi, że to uzależnienie.

Podobno wszędzie teraz ptaki spacerują po naszych opuszczonych autostradach. Wieloryby znów pływają blisko wybrzeża. Nareszcie wolne, teraz gdy przekłety sapiens zrobił krok do tyłu. W Indiach i Chinach smog rozprasza się po raz pierwszy od pięćdziesięciu lat. Kiedy organizację pozarządowe marudziły, mówiliśmy im, że no tak, ale rozumiecie, gospodarka. A do tego jeszcze koordynowanie tych wszystkich działań? Inne kraje nie nadążałyby. Wystarczyła jedna mała epidemia. Czy wyciągniemy z niej wnioski? Światowi przywódcy, mówią o tym, jak śpieszą się, by wrócić do normalności. Ale normalność była katastrofą, powiedziała Greta Thunberg.

Wychodzę półnagi na nic nie znaczącą ulicę i staję przed swoim domem. Niebo jest ruchome, płynne i szare jak jezioro, napojone wczorajszym deszczem. Ziewam. Parszywe poczucie straty. Nagle dociera do mnie, że pewnego dnia można się tak obudzić w wieku sześćdziesięciu lat, nie robiwszy nic ze swoim życiem.

Wciążam gazowe powietrze przez usta, powoli, świadomie kpiąc sobie ze wszystkich patroli policyjnych, które jeszcze się nie poderwały. Ma to prawie smak wolności. Można jeszcze tak wierzyć o tej godzinie. Prezydent jeszcze nie ogłosił zniesienia obostrzeń na czas nieokreślony.

Cholera. Moja skrzynka na listy leży na ziemi. Wczorajsza burza albo jakiś młody palant, który nachlał się w środku nocy z nudów, bez celu. Widziałem nawet takich, co organizowali małe wypadki: dwa 307, jeden zwiadowczy by uniknąć glin, drugi podążający za nim, wypełniony typami, którzy jechali się upić, sam nie wiem gdzie. Prawdziwa robota dla handlarzy narkotyków. Kartel wolności.

Ustawiam na nowo skrzynkę, jakby była pod narkozą. Tępy łoskot zaskakuje mnie, gdy ją podnoszę.

Pięć sekund później wsuwam do niej popielaty klucz - słodka chwila czynności koniecznej, rutynowej, z pozorami sensu.

Przesyłka zawinięta w papier. Brak adresu, tylko moje imię.

RO (Romanian) translated from French by: Patricia Horeanu

ZIUA 27

Mă culc târziu, mă trezesc devreme.

Nu prea mai dorm. Minte mea este în alertă, corpul meu nu este obosit.

Trezit de o pasăre pe care nu am mai auzit-o niciodată. Trr Trr Trr tuit tuit tuit tuit.

Youtube îmi spune că e o Pitulicea mică.

Youtube la ora unu dimineața, Youtube la șapte. Ceva în mine strigă dependentă.

Se pare că păsările zboară peste tot pe autostrăzile noastre pustii. Balenele navighează din nou pe lângă coastă. În sfârșit libere, acum că afurisitul ăsta sapiens s-a retras. În India și China, smogul se degajează pentru prima dată în ultimii cincizeci de ani. Când ONG-urile se plâneau, am spus da, dar înțelegeți, economia. Și apoi să coordonăm un efort? Celelalte țări nu ne-ar fi urmat. A fost nevoie doar de o mică epidemie. O să învățăm ceva din asta? Liderii mondiali vorbesc despre graba lor de a reveni la normalitate. Dar normalitatea a fost un dezastru, a spus Greta Thunberg.

Ies pe jumătate dezbrăcat pe o stradă fără sens și stau în fața casei mele. Cerul este schimbător, lichid și cenușiu ca un lac, îmbibat de ploaia de ieri. Casc. Un sentiment murdar de pierdere. Îmi trece brusc prin minte că într-o zi te poți trezi așa, la șizeci de ani, fără să fi făcut nimic în viața ta.

Aspir aerul gazos cu buzele, încet, tacinând conștiincios toate patrulele de polițiști care n-au început încă. Aproape că are gust de libertate. Încă mai poți să crezi acest lucru, la ora asta. Președintele nu a ieșit încă să anunțe că ridicarea carantinei a fost amânată până la sf. Așteaptă.

La naiba. Cutia mea poștală e pe jos. Furtuna din noaptea trecută sau vreun nesimțit care s-a îmbătat în miez de noapte, de plictiseala fără rost. Am văzut chiar pe unii dintre ei organizând mici ieșiri; două mașini Peugeot 307, un plasator ca să evite polițiștii, un urmăritor plin de băieți care gesticulează și pleacă să se îmbete undeva. O adevărată meserie pentru traficanții de droguri. Cartelul libertății.

Îmi îndrept cutia, de parcă aș fi anesteziat. Un zgomot sordid mă surprinde în timp ce o ridic.

Cinci secunde mai târziu, introduc o cheie palidă - un moment dulce de acțiune necesară, de rutină, cu o aparență de semnificație.

Un pachet în hârtie kraft. Fără adresă, doar prenumele meu.

RU (Russian) translated from French by: Jaclina Colesnic

ДЕНЬ 27

Поздно ложусь, рано встаю.

Я уже почти не сплю. Голова начеку, тело не устало.

Меня разбудила птица, которую я никогда раньше не слышал. Тень-тинь-тянь-тень.

Ютуб подсказал мне, что это Пеночка-теньковка.

Ютуб в час ночи, Ютуб в семь. Что-то внутри меня кричит о зависимости.

Кажется, что птицы летают повсюду на наших пустынных шоссе. Киты снова кружат у берегов. Наконец-то мы снова свободны, теперь, когда этот проклятый сапиенс сделал шаг назад. В Индии и Китае смог рассеялся впервые за пятьдесят лет. Когда НПО ныли, мы говорили: "Да, но вы же понимаете, экономика.". А дальше координировать усилия? Другие страны не последовали бы за нами. Все, что потребовалось, — это одна маленькая эпидемия. Должны ли мы извлечь из всего этого уроки? Мировые лидеры говорят о том, что они спешат вернуться к нормальной жизни. Однако нормальная жизни была катастрофой, говорит Грета Тунберг.

Я выхожу полуголым на бессмысленную улицу и стою перед своим домом. Небо изменчиво, жидкое и серое, как озеро, пропитанное вчерашним дождем. Я зеваю. Грязное чувство потери. Мне вдруг приходит в голову мысль, что однажды можно вот так проснуться в шестьдесят лет, так ничего и не сделав в своей жизни.

Я втягиваю губами газообразный воздух, не спеша, избежая над всеми полицейскими патрулями, которые пока еще не появились. Вкус почти как у свободы. В этот час в это еще можно поверить. Президент пока не выступил с заявлением о том, что они откладывают окончание изоляции на неопределенный срок.

Чёрт. Мой почтовый ящик валяется на земле. Шторм с предыдущей ночи или какой-то мудака, который напился посреди ночи в своей бесцельной скуке. Я даже видел, как некоторые из них организовывали небольшие вылазки: два автомобиля Peugeot 307, один прокладывающий путь, чтобы проверить копов, другой набитый жестикулирующими людьми, собирающимися выпить бог знает где. Настоящая работа наркоторговца. Картель свободы.

Я выпрямляю свой ящик, словно под наркозом. Тупой грохот удивляет меня, когда я поднимаю его. Пять секунд спустя я вставляю бледный ключ - сладкий момент необходимого, рутинного действия, имеющего хоть какое-то подобие смысла.

Пакет, обернутый в коричневую бумагу. Никакого адреса, только мое имя.

SQ (Albanian) translated from French by: Stella Tsinaï

DITA 27

Fjeta vonë, u zgjova herët.

Nuk flë shumë më. Mendja ime eshte ne lëvizje, trupi nuk është i lodhur.

U zgjova nga një zog që nuk e kisha dëgjuar kurrë më parë. Tik Tik Tik Tik .

Youtube më tha që eshte nje harabeli i fushës.

Youtube në një të natës, Youtube në shtatë. Diçka brenda meje bërtet (kujdes: rrezik) Pak a shumë, zogjtë enden në autostradat tona të shkreta. Balenat po vijn vërdall sërish afër bregut. Të lira më në fund, tani që ky sapiens i mallkuar është tërhequr (duke e lënë fushën të lirë). Në Indi dhe Kinë, reja zhduket për herë të parë në pesëdhjetë vjet. Kur bërtisnin OJQ-të, thanë po, por e kuptoni, ekonomija. Dhe pastaj, nëse ka pasur një përpjekje të përbashkët? Shtetet e tjera nuk do ta ndiqnin. Ajo që u desh, përfundimisht, ishte një epidemi e vogël. A do të mësojmë ndonjë gjë nga e gjithë kjo? Liderët në mbarë botën thonë se mezi presin që ne të kthehemi në normalitet. Por normaliteti ishte shkatërrues, tha Greta Thunberg.

Dal pothuajse lakuriq në rrugën e zbrazët të pakuptimtë dhe vendosem jasht shtëpisë time. Qielli lëviz, i rrjedhshëm dhe gri si një liqen i fryrë nga shiu i djeshëm. Ndjenjë e mjerueshme e humbjes. Papritur më vjen në mendje që një ditë mund të zgjohesh kështu në moshën gjashtëvjeçare pa bërë asgjë në jetën tënde.

Thith ajrin me majë të buzëve, ngadalë, me dashje duke sfiduar të gjitha patrullat e policëve që nuk kanë filluar ende. Kjo pothuajse ka një shije lirie. Mundemi akoma të besojmë në atë kohë. Presidenti nuk ka dalë ende të na njoftojë se heqja e karantinës do të shtyhet për një kohë të pacaktuar.

Dreqin. Kutia ime postare është në tokë. Stuhia e mbrëmshme apo ndonjë idiot kaloj natën këtu, i dehur, në mërzinë e tij pa arsye. Në fakt, kam parë disa njerëz që organizojnë dalje të vogla: dy Peugeot 307, njëra përpara për të shmangur policët, tjetra mbrapa plot me djem që hidheshin për të pirë kushedi ku. Biznesi normal i tregtarëve të drogës. Karteli i lirisë. Vendosë rutinë postare në vendin e saj, si i droguar. Një tingull i thatë më trondit kur e ngrë.

Pesë sekonda më vonë vendosa një çelës të zbehtë në bllokimin e tij - një moment i ëmbël e një veprimit të nevojshëm, mekanik me një kuptim të supozuar.

Një paketë e mbështjellë me letër kafe. Asnjë adresë, vetëm emri im.

UK (Ukrainian) translated from French by: Vera Sofianidou

ДЕНЬ 27

Ліг пізно, прокинувся рано. Я вже не дуже багато сплю. Мій розум насторожі, моє тіло не втомлене.

Розбудив мене птах, якого я ніколи раніше не чув. Трр Трр твіт твіт твіт.

Youtube каже, що це Пухівка швидка.

Youtube о 1 годині вночі, Youtube о 7 годині ранку. Щось кричить в мені про залежність.

Кажуть, що птахи роз'їжджають нашими пустими автомагістралями всюди. Кити знову з'являються біля узбережжя. Нарешті вони вільні, зараз, коли ця проклята людина відступила. В Індії та Китаї смог вперше розійшовся за півстоліття. Коли НДО плакалися, їм казали: так, але ви розумієте, економіка. І потім координація зусиль? Інші країни не підтримають. Цього разу знадобилася невелика епідемія. Чи навчимося ми щось з цього? Лідери усього світу говорять про те, як швиче повернутися до нормального стану. Але нормальне було катастрофою, сказала Грета Тунберг.

Я виходжу напівоголеним на порожню вулицю і стою перед моїм будинком. Небо рухоме, рідке і сіре як озеро, налите дощем від вчора. Я зітхаю. Гидка втрата відчуття. Мені раптом приходить на думку, що ми можемо прокинутися такими у шістдесят років, і нічого не зробивши в житті.

Я повільно вдихаю газоподібне повітря, провокуючи будь-які поліцейські патрулі, які ще не піднялися. Це майже смак свободи. Можна ще вірити в це в цей час. Президент ще не звертався до народу, щоб оголосити про те, що кінець карантину відкладено на невизначений термін.

Черт. Мій поштовий ящик лежить на землі. Чи це було від грози минулої ночі, чи від якогось дурня, який пройшов тут напідпитку серед ночі зі своїм безцільним нудьгуванням. Я навіть бачив, як деякі люди організовували маленькі виїзди: дві машини 307, одна відкривачка, щоб уникнути поліції, одна наступна, наповнена людьми, які махали руками, від'їжджали кудись, щоб напиться. Справжня справа наркоторговців. Картель свободи.

Я піднімаю свій поштовий ящик, як під наркозом. Мене несподівано переповнює звук падіння.

Через п'ять секунд я вставляю свій блідий ключ – цей момент добре відомий, рутинний, майже з нотою розуміння.

У паперовій обгортці – пакунок. Немає адреси, тільки моє ім'я.

DE (German) translated from English by: Benjamin Roers

Tag 27

Spät im Bett gewesen und früh aufgestanden.

Ich schlafe nicht mehr viel. Mein Kopf brummt, ich bin wach, mein Körper ist unausgeschlafen.

Ich wachte auf von einem Vogel, den ich noch nie zuvor gehört habe. Trr Trr tuit tuit tuit.

Youtube sagt, es ist ein gewöhnlicher Zilpzalp.

Youtube um 1 Uhr nachts, Youtube um 7. Etwas in mir schreit nach Abhängigkeit.

Angeblich tummeln sich überall oder fast überall Vögel auf unseren verlassen Autobahnen. Wale kreuzen wieder in Ufernähe. Endlich wieder frei, hat dieser verflixte Sapiens jetzt einen Schritt zurück gemacht. In Indien und China hat sich der Smog zum ersten Mal seit fünfzig Jahren verflüchtigt. Als die NROs jammerten, sagte man ihnen, ja, aber Sie müssen verstehen, dass die Wirtschaft an erster Stelle steht. Was die Koordinierung der Anstrengungen betrifft... Andere Länder würden eh nicht folgen. Alles, was es brauchte, war eine kleine Epidemie. Sollen wir aus all dem nun Lehren ziehen? In der ganzen Welt sprechen die Staats- und Regierungschefs davon, wie erpicht sie darauf sind, zur Normalität zurückzukehren. Jedoch: Die Normalität war eine Katastrophe, hat Greta Thunberg gesagt.

Ich schlepe mich halb nackt auf die bedeutungslose Straße und komme vor meinem Haus zum stehen. Im Himmel ist Bewegung, grau und flüssig wie ein Fluss angetrieben vom Regen gestern. Ich gähne. Schlechter Eindruck vom herben Verlust. Plötzlich scheint es mir, dass du eines Tages so aufwachst. Sechszigjährig und hast nichts mit deinem Leben angefangen.

Über meine Lippen atme ich die sprudelnde Luft ein, langsam, und innerlich alle Polizeistreifen verhöhrend, die noch nicht aufgestanden sind. Beinahe schmeckt es wie Freiheit. Vielleicht können wir diesem Zeitpunkt noch vertrauen. Noch hat der Präsident nicht gesprochen, um zu verkünden, dass das Ende des Lockdowns auf unbestimmte Zeit verschoben ist.

Scheiße. Mein Briefkasten wurde umgestoßen. Vom Sturm letzte Nacht, oder von so nem Pimmel, der in seiner ziellosen Langeweile, mitten in der Nacht und völlig besoffen hier entlang gelaufen ist. Ich habe welche gesehen, die kleine Ausflüge gemacht haben ; zwei Peugeot 307. Einer ganz vorne, um nach den Bullen Ausschau zu halten. Gefolgt von einem anderen, in dem gestikulierende Leute saßen, die einen saufen gehen – Gott weiß wo. Ein richtiger Drogendealer-Job. Freiheits-Kartell.

Wie benommen stelle ich meinen Briefkasten wieder auf. Ein leichter Ruck überrascht mich am Ende des Manövers. Fünf Sekunden später stecke ich den blassen Schlüssel in das Schloss - ein bittersüßer Moment der Notwendigkeit, eine routinemäßige Handlung mit einem Hauch von Sinnhaftigkeit.

Ein Paket in einer Papiertüte. Keine Adresse drauf, bloß mein Vorname.

ES (Spanish) translated from English by: Sara González Bernandez

DÍA 27

Me acuesto tarde, me levanto temprano.

Ya no duermo mucho. Mi cabeza está alerta, y mi cuerpo no siente cansancio.

Me despierta un pájaro que jamás había escuchado antes. Prrr prrr pío pío pío.

Youtube me dice que es un mosquitero común.

Youtube a la una de la madrugada, Youtube a las siete de la mañana. Algo en mí grita acerca de la adicción.

Se supone que en casi todas partes los pájaros han empezado a retozar por las autopistas desiertas. Las ballenas se acercan a la orilla. Libres al fin, ahora que este maldito sapiens ha retrocedido. En la India y en China se ha disipado el smog por primera vez en cincuenta años. Cuando las ONG estaban quejándose, se les dijo sí, pero debéis entender, la economía es lo primero. Y en lo que se refiere a coordinar esfuerzos... Otros países no se unirían.

Todo lo que hizo falta fue una pequeña epidemia. ¿Deberíamos sacar una lección de todo eso? En todo el mundo los líderes hablan de lo mucho que quieren volver a la normalidad. Pero la normalidad era una catástrofe, dijo Greta Thunberg.

Me arrastro semidesnudo por la calle sin sentido, y me quedo quieto delante de mi casa.

El cielo se mueve, gris y líquido como un lago, impulsado por la lluvia de ayer. Bostezo. Una mala impresión de intensa pérdida. Se me ocurre de repente que podrías levantarte un día y tener sesenta años, sin haber hecho nada con tu vida.

Respiro aire efervescente por la punta de mis labios, mofándome para mis adentros de todas las patrullas de policía que aún no se han levantado. Sabe casi como la libertad. Todavía podemos tener confianza, en este momento. El presidente todavía no ha anunciado que se pospone el fin de la cuarentena indefinidamente.

Mierda. Han tirado mi buzón. La tormenta de anoche, o bien algún capullo que pasó por aquí totalmente borracho en mitad de la noche, en su aburrimiento sin rumbo.

He visto a algunos organizar pequeñas salidas; dos Peugeot 307, uno delante para vigilar por si aparece la policía, otro siguiéndolo, lleno de gente gesticulando, yendo a por bebida a dios sabe dónde. Un trabajo digno de un traficante de drogas. Cártel de libertad.

Levanto mi buzón, como anestesiado. Un leve golpe me sorprende al terminar la maniobra. Cinco segundos más tarde introduzco la pálida llave en la cerradura, un momento agrídulce de acción rutinaria, necesaria, que casi parece tener sentido.

Un paquete, dentro de su bolsa de papel. No lleva dirección, sólo mi nombre.

HU (Hungarian) translated from English by: Dóra Szokoljai & Bálint Szántó

27. NAP

Későn fekszem, korán kelek.

Már nem sokat alszom. Az agyam zakatol, éberem, a testem kipihent.

Ismeretlen madár hangja ébreszt. *Trr-Trr-csip-csip-csip.*

A Youtube szerint egy csilpcsalpfüzike.

Youtube hajnal 1-kor, Youtube reggel 7-kor. A függőség gondolata kísért.

Vélhetően mindenhol vagy majdnem mindenhol madarak kezdtek el téblábolni elhagyott autópályáinkon. Bálnák cirkálnak ismét a partok közelében. Végre újra szabadok, most, hogy ez az átkozott *sapiens* visszalépett. Indiában és Kínában ötven év óta először oszlott el a szmog. Amikor a civil szervezetek siránkoztak, azt mondták nekik, hogy *igen*, de meg kell érteniük, a gazdaság az első. Ami az erőfeszítések összehangolását illeti... Más országok nem csatlakoznának. Mindössze egy kis járványra volt szükség. Tanulhatunk valamit ebből az egészből? A vezetők világszerte arról beszélnek, hogy mennyire vágnak arra, hogy visszatérjenek a normális kerékvágásba. De, ahogy Greta Thunberg is mondta, a normális állapot egy katasztrófa volt.

Félmeztelenül vonszolom ki magam az élettelen utcára, és dermedten állok a házam előtt.

Az ég mozgó, szürke és folyékony, mint egy tó, a tegnapi esőnek köszönhetően. Ásítok. Intenzív veszteség okozta rossz érzések. Hirtelen rám tör az érzés, hogy egy napon akár hatvanévesen ébredhetek ugyanígy, és nem kezdtem semmit az életemmel.

Belélegzem a pezsgő levegőt az ajkam hegyéről, lassan, miközben magamban gúnyolódom a rendőrfőrőrőkön, akik még nem keltek fel. Szinte a szabadság ízét érzem. Ilyenkor talán mégis bízhatunk. Az elnök egyelőre még nem beszélt, hogy bejelentse a lezárások végének határozatlan idejű elhalasztását.

A piczába. Valaki levette a postaládámat. A tegnapi éjszakai vihar, vagy valami helyi szarházi, unalmában, miközben részegen erre sétált az éjszaka közepén.

Láttam néhányat, akik kis kirándulásokra készültek; két Peugeot 307-es, az egyik egy felderítő, hogy ellenőrizze a zsarukat, a másik egy követő, tele gesztikuláló emberekkel, akik piálni mennek, Isten tudja merre. Igazi drogdíler melő. Liberty kartell.

Zsibbadtan visszahelyezem a ládát a helyére. A manőver végén tompa puffanás lep meg. Öt másodperccel később belecsúsztatom a zárba a halvány kulcsot – egy rutinszerű cselekvés keserű pillanata, az értelem látszatával.

Egy csomag van benne egy papírcsokóban. Nincs rajta cím, csak a keresztnemem.

IT (Italian) translated from English by: Marco Presago

Giorno 27

A letto tardi, sveglia presto.

Non sono più abituato a dormire. La mente fremde, all'erta, il mio corpo è sveglio.

Sono stato svegliato da un uccello mai sentito prima. Trr Trr tuit tuit tuit.

Secondo Youtube, si tratta di un lui piccolo.

Youtube all'una di mattina, Youtube alle sette. Qualcosa in me grida dipendenza.

A quanto pare, uccelli provenienti da ogni luogo, o quasi, hanno iniziato a volteggiare tra le nostre autostrade deserte. Le balene hanno ripreso a nuotare vicino alle coste. Finalmente liberi, ora che questo maledetto sapiens si è fatto da parte. In India ed in Cina, lo smog si è dissipato per la prima volta negli ultimi cinquant'anni. Quando le ONG si lamentavano, veniva detto loro sì, ma dovete capire, l'economia viene prima di tutto. Quando si tentava un'azione congiunta... gli altri paesi non ne erano in grado. Tutto quello che c'è voluto è stata una piccola epidemia. Potremmo, forse, trarre una lezione da ciò? In tutto il mondo, i leader discutono del loro desiderio di tornare alla normalità. Tuttavia, come diceva Greta Thunberg, la normalità era una catastrofe.

Mi trascino mezza nudo tra queste strade prive di senso e mi fermo, immobile, di fronte alla mia casa. Il cielo si muove, grigio e liquido come un lago, alimentato dalla pioggia di ieri. Sbadiglio. Una sensazione spiacevole ed intensa di smarrimento. Di colpo, immagino che ci si possa svegliare a sessant'anni allo stesso modo, senza aver fatto nulla della propria vita. Respiro l'aria frizzante dalla punta delle mie labbra, lentamente, deridendo tra me e me le pattuglie della polizia ancora addormentate. Sa quasi di libertà. Possiamo ancora essere

fiduciosi per il momento. Il presidente non ha ancora annunciato il rinvio a tempo indeterminato della fine del lockdown.

Merda. La mia cassetta delle lettere è stata buttata giù. Sarà stato il temporale di ieri notte, o qualche coglione annoiato che vagava ubriaco fradicio nel bel mezzo della notte. Ho visto alcuni organizzare delle piccole uscite; due Peugeot 307, una in ricognizione per

segnalare le pattuglie della polizia, ed un'altra, subito dietro, piena zeppa di persone gesticolanti che uscivano per bere qualcosa Dio sa dove. Un vero e proprio lavoro da trafficanti. Il cartello della libertà.

Rimetto in piedi la mia cassetta, come anestetizzato. Alla fine della manovra, inaspettatamente, avverto un lieve tonfo. Passano cinque secondi ed inserisco nella serratura la chiave pallida – un momento necessario, dolcemente, e vagamente sensato di routine.

Un pacchetto incartato. Nessun indirizzo, solo il mio nome.

NL (Dutch) translated from English by: Anneleen Laeremans

Dag 27

Laat in bed, er vroeg weer uit.

Ik slaap niet meer zoveel, de laatste tijd. Mijn hoofd gonst, alert, mijn lijf is rusteloos.

Ik word gewekt door een vogel die ik nog niet eerder kende. Trr Trr tuit tuit tuit.

Volgens YouTube is het een tjiftjaf.

YouTube om 1u 's nachts, YouTube weer om 7. Iets in mij schreeuwt om verslaving.

Naar het schijnt dertelen er haast overal vogels op onze verlaten snelwegen rond. Durven walvissen weer dicht bij de kusten te zwemmen. Herwonnen vrijheid, nu die verdorde sapiens een stap terug moest zetten. In India en China trok de mist voor het eerst in vijftig jaar weer op. Wanneer ngo's vroeger klaagden, kregen ze een ja, zie je, je moet dat begrijpen, alles voor de economie hè. En

wat samenwerken betreft... Andere landen wilden simpelweg niet volgen. Een kleine epidemie was al wat nodig was. Kunnen we daar lessen uit trekken? Over de hele wereld spreken leiders allerhande over hoe graag ze wel niet terug naar het normale willen. Maar normaal was een catastrofe, zei Greta Thunberg.

Ik sleur mezelf halfnaakt de levenloze straat op, en sta stil voor mijn huis. De lucht is woelig, grijs en vloeiend als een meer, voortgestuwd door de regen van gister. Ik geeuw. Een slechte nabootsing van intens verlies. Ik kom plots tot het besef dat je op een dag zo kan opstaan, op je zestigste, en merken dat je niets van je leven gemaakt blijkt te hebben.

Ik adem traag de prikkelende ochtendlucht in die mijn lippen doet tintelen, en lach binnensmonds met de politiepatrouille die nog niet aan hun ronde begonnen is. Ik proef bijna de vrijheid. Nu kunnen we elkaar nog vertrouwen. De president heeft nog niet aangekondigd dat ze het einde van de lockdown voor onbepaalde tijd moeten uitstellen.

Shit. Mijn brievenbus is neergemaaid. De storm van gisteren, of een of andere zak vannacht, straalbezopen en uit doelloze verving.

Ik heb er al enkele gezien, op hun korte tochtjes: twee Peugeot 307s, de ene vooraan op zoek naar flikken, de tweede volgestouwd met wild gesticulerend volk op weg naar waar ze dan ook maar drank kunnen vinden. Als echte drugshandelaren. Een vrijheidskartel.

Ik raap mijn brievenbus onhandig op. Een zachte bons aan het eind van mijn beweging doet me opschrikken. Vijf seconden later glipt mijn vale sleutel in zijn sleutelgat – bitterzoet moment van een noodzakelijke, routineuze actie, schijnbaar nuttig.

Een pakketje in een papieren zak. Geen adres op vermeld, enkel mijn voornaam.

List of readers

FR	Michael Federspiel
EN	Shannon Tibbs
EL	Andriani Bountanioti
AR	Roni Bou Saba
HY	Seta Boynikian
IT	Anastasia Konstantinidi
PL	Natalia Parucka
RO	Patricia Horeanu
RU	Jaclina Colesnic
SQ	Stella Tsinai
UK	Vera Sofianidou
DE	Benjamin Roers
ES	Sara González Bernandez
HU	Dóra Szokolyai / Bálint Szántó
IT	Marco Presago
NL	Anneleen Laeremans

Presentation

Klairi Gazela

Video presentation

Maria Agianiotaki

Vassiliki Kaloudi

Coordination

Mavina Pantazara